

PAŘENÍ IŠTĚ

**PODZIM
2016**

**ČASOPIS CÍRKEVNÍ ZÁKLADNÍ ŠKOLY SVATÉ LUDMILY
V HRADCI NAD MORAVICÍ**

SKŘÍTCI PODZIMNÍČCI

Anna Štefunková, 3.B

Edita Tesařová, 3.B

Magdaléna Halfarová, 3.B

Jáchym Václav Hanke, 5.B

Ondřej Kakalejčík, 3.B

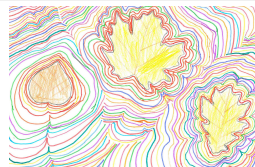
Zuzana Müllerová, 5.B

Anežka Marešová, 2.B

Marián Žák, 3.B

Matouš Demel, 3.B

VÍTÁME PRVNÁČKY NA HRADCI I V JAKTAŘI...

Co se vám líbí na škole nejvíce?

Sofinka Beck: Přestávky, protože můžu nakupovat v bufetu a chodit za sestrou Aničkou.

Nelinka Jarošová: Nejlepší jsou přestávky, protože můžu chodit za kamarádkou z deváté třídy.

Lucinka Chytilová: Že jsou tady přestávky a že je paní učitelka srandovni.

Stázinka Kupčíková: Mně se líbí výtvarka, protože děláme pěkné věci.

Markétka Beinhauerová: Když jdeme odpoledne ven s družinou.

Tonda Kuběna: Tělocvik, protože cvičíme a hrajeme vybíjenou.

Jožka Kuběna: Líbí se mi v družině, protože si tam můžu hrát.

Esterka Štenclová: Líbí se mi, jak tvoříme.

Kristýnka Laifertová: Že se učíme.

Josef Binar: Fotbal o přestávce.

Matoušek Hanke: Že je tu paní učitelka.

Kryštůfek Král: Učení a oběd.

Eliška Víchová: Zpívání.

Jakou písničku v kapli máte nejraději?

Markétka Beinhauerová: Písničku o andělech.

Sofinka Beck: O dětech z jiných zemí.

Nelinka Jarošová: Taky mám ráda Děti v Africe.

Honza Vicha: O svatě Ludmile.

Josef Binar: Písničku o Panně Marii.

Lucinka Chytilová: Halelujašabalaba.

Kristýnka Laifertová: Halelujašabalaba.

Matoušek Hanke: Děti v Africe.

Kryštůfek Král: Děti v Africe.

Jaké je vaše oblíbené jídlo ve školní jídelně?

Esterka Štenclová: Rajská polévka.

Stázinka Kupčíková: Těstoviny se sýrovou omáčkou.

Nelinka Jarošová: Rýže a maso.

Matyáš Pracný: Sladké knedlíky.

Eliška Víchová: Špagety.

Jožka Kuběna: Kuře.

Markétka Beinhauerová: Brambory s rybou, ve které je ta brokolicová náplň.

Sofinka Beck: Maso a brambory.

Tonda Kuběna: Druhé jídla.

Lucinka Chytilová: Knedlíky s omáčkou.

Kristýnka Laifertová: Treska s bramborem.

Matoušek Hanke: Párek s kečupem.

Kryštůfek Král: Buchtičky s krémem.

Jaký vyučovací předmět máte nejraději?

- Matyáš Pracný:** Matematika, protože mám rád počítání.
Markétka Beinhauerová: Líbí se mi, když v češtině čteme.
Tonda Kuběna: Tělocvik a čeština, protože v tělocviku rád cvičím a v češtině hláskujeme.
Sofinka Beck: Člověk a jeho svět, můžeme tam malovat.
Stázinka Kupčíková: Člověk a jeho svět, protože poznáváme různé věci, třeba zeleninu.
Josef Binar: Čeština, protože vybarvujeme písmenka.
Nelinka Jarošová: Líbí se mi matematika, protože tak počítáme.
Esterka Štenclová: Hudebka, protože ráda zpívám.
Honza Vícha: Tělocvik, protože můžeme běhat.
Lucinka Chytilová: Matematika.
Kristýnka Laifertová: Výtvarná výchova.
Kryštůfek Král: Matematika.

Co se vám nejvíce líbí na paní učitelce?

- Eliška Vichová:** Je nejhodnější!
Markétka Beinhauerová: „Že má krásné kudrnaté vlasy.“
Stázinka Kupčíková: Je na nás hodná a pořád se usmívá.
Esterka Štenclová: Je moc hodná.
Josef Binar: S paní učitelkou z výtvarky vyrábíme pěkné věci.
Tonda Kuběna: Paní učitelka z výtvarky hezky kreslí.
Lucinka Chytilová: Že má tak krátké vlasy, jsou legrační.
Kristýnka Laifertová: Že ji Pán Bůh hezky stvořil.
Matoušek Hanke: Že má krásné oči.
Kryštůfek Král: Oblečení.

Čím byste chtěli být, až budete velcí?

- Stázinka Kupčíková:** Zpěvačka, protože ráda zpívám.
Nelinka Jarošová: Doktorka zvířat, protože mám ráda zvířata.
Esterka Štenclová: Pomáhat dětem v Africe.
Sofinka Beck: Doktorka, která opravuje srdce, protože když jsem byla malá, tak mi museli opravit srdce.
Tonda Kuběna: Polda v kriminále.
Josef Binar: Řidič traktoru.
Jožka Kuběna: Rybář.
Matyáš Pracný: Archeolog, protože se mi líbí kosti.
Eliška Vichová: Hasičkou, protože chodím na hřiště, když jsou hasiči.
Markétka Beinhauerová: Zpěvačkou.
Lucinka Chytilová: Maminka a paní učitelka.
Kristýnka Laifertová: Paní učitelka.
Matoušek Hanke: Policista.
Kryštůfek Král: Hokejistou.

Za rozhovor děkují: Katka Gilíková, Bety Štenclová a Zuzka Prymusová (9. tř.)

PĚTILÍSTEK

5 řádků o tom, co mají rádi žáci 2. a 3. A

1. podstatné jméno (Kdo? Co?)
2. přídavná jména (Jaký? Jaká? Jaké?)
3. slovesa (Co dělá? Co já dělám s ním?)
4. věta
5. všechno, co se mi k tomu ještě vybaví

Lukáš Hennig (3. A)

1. kamarád
2. veselý, hodný
3. hraje si
4. Můj kamarád je super.
5. Vašek, Ondra, Daneček, Andrej

Vít Hrtůs (2. A)

1. škola
2. žlutá, hezká, dobrá
3. učím se, vyrábím, hraju si
4. Chodím do školy rád.
5. ping-pong, družina

Aneta Orliková (3. A)

1. domov
2. krásný, běžový
3. hraju si, vyrábím, kreslím
4. Jsem ráda doma.
5. postel, hry, kamarádky, televize, mobil, tablet

Viktorie Štěpániková (3. A)

1. pokoj
2. klidný, velký, hezký
3. vyrábím, hraju si, čtu si, spím
4. Ráda si čtu ve svém pokoji.
5. skříň, stůl, postel, nálepky, knihy, koberec, lampa, okno, já

Matěj Beinhauer (3. A)

1. kamarád
2. hodný, srandovní
3. paří Minecraft
4. Rád chodím s kamarádem do stoky.
5. chodit k potoku, vymýšlet vynálezy, vymýšlet plány na bunkr, lézt po stromě

Daniel Dušek (3. A)

1. pejsek
2. hodný, klidný
3. leží, běhá
4. Můj pejsek má rád procházky.
5. Lumpík, pelíšek, balónek, plyšáci

Marta Binarová (2. A)

1. kocour
2. černý, hezký
3. vrní, hraje si
4. Mám ráda kočky.
5. Filip, mlíčko, masíčko, pelíšek

Andrej Teplík (3. A)

1. kamarádi
2. dobří, hodní
3. hrajou si, učí se, baví se spolu
4. Mám kamarády rád.
5. Ondra, Freda, Daneček, Lukáš

Ondřej Dušek (3. A)

1. škola
2. žlutá, bílá, výborná
3. učím se, hraju si
4. Moc rád chodím do školy.
5. taekwondo, ping-pong, družina, vyrábění

Matěj Vícha (2. A)

1. morče
2. roztomilé, hebké, lehké
3. rychle chodí
4. Mám svoje morče rád.
5. jméno Pavlík

Lucie Hoňková (3. A)

1. flétna
2. stříbrná, hezká
3. hraju
4. Mám ráda svoji flétnu.
5. hraní, domov, noty, teta

Martin Dušek (2. A)

1. Moje morče se jmenuje Čarli.
2. Dostal jsem ji na 5. naročky.
3. Je už dospělá.
4. Když jsem smutný, potěší mě, a když si čtu, tak je se mnou.
5. Mám ji rád.

Jáchym Metelka (2. A)

1. škola
2. žlutá, hezká, skvělá
3. učím se, hraju si, vyrábím
4. Rád chodím do školy.
5. kaččo, ping-pong, kamarádi, interaktivní tabule, třída kytara

ŽÁCI SE PTAJÍ PANA ŘEDITELE

Jak jste se dostal k trénování Taekwonda?

Jako mladý jsem byl nadšený z Bruce Leeho a chtěl jsem něco takového dělat. Také můj zповědník, salesiánský kněz, dělal judo a byl pro mne velkým vzorem. Když jsem začal studovat v Brně vysokou školu, ihned jsem se přihlásil do oddílu juda a čtyři roky pilně třikrát týdně trénoval, mezitím posilovna, hory ... Pak vznikla naše škola a my jsme v jedné nevyužitě třídě hned začali s tréninky juda. Vydrželo to dva roky. Pak nastala pauza.

Znovuobnovení sportování přišlo v roce 2004, kdy jsme dobudovali gymnastický sál a po několikaměsíčním kurzu sebeobrany jsme přešli na taekwondo. Dělal ho tedy již 12 let, poslední roky už více jako trenér. Dostávají se bolesti věku (klouby, záda, ... mám po operaci kolene ...). Ale aktivní pohyb mi hodně chybí, takže dělám, co mi zdraví dovolí.

Kolik let hrajete na kytaru a jak jste se k ní dostal? Hrál jste i na jiné hudební nástroje?

Na kytaru jsem začal v 8. třídě, tedy do dnešního dne je to již 33 roků. Prvním impulzem a první akordy mne naučil opět výše zmiňovaný salesián P. Pavel Kuchař. Hrál a dodnes hraje výborně. Vede několik kapel. Jinak jsem hrál 3 roky na zobcovou flétnu, pak jsem přešel na trumpetu, na kterou jsem hrál 8 let. V dospělosti mne nadchnul klavír a cvičil jsem pod vedením učitele asi 8 let a ještě jsem cvičil dva roky amatérsky na kontrabas. Dnes zůstala už jen ta kytara. Cvičím asi hodinku denně a učí mne Jirka Šoltis, kterého jsem první akordy naučil já, bylo to u nás ve škole v šatně. On si ale mezitím udělal konzervatoř a připravuje se na vysokou školu ... pěkně ...

Kdy začne přístavba školy na Hradci a kdy bude končit?

Pokud vše dobře dopadne, tak s přípravnými pracemi začneme příští rok, tedy v létě 2017 (archeologický průzkum, přesunutí posezení, vybudování sítí). Do hlavního stavění se pustíme na jaře 2018, pak by to mělo být za rok postavené.

Bude se na Hradci při plánované přístavbě zvěšovat také tělocvična?

Na samostatnou tělocvičnu bohužel nemáme peníze a se zvěšování stávající také nepočítáme. Bylo by to technicky těžce proveditelné a nákladné. **Bude po přístavbě větší jídelna?** S tou se také nic měnit nebude. Kdybychom chtěli vše malé zvěšit, tak tu školu můžeme postavit celou novou ... :-)) To ale není záměrem. Hradecká škola má svou kapacitu, v tuto chvíli cca do 150 žáků, po přístavbě se zvedne na max. do 200. Více neplánujeme. Ztratila by tím také své kouzlo rodinnosti, kde se všichni známe, potkáváme, víme o sobě ...

Bude mít škola někdy cvičnou kuchyň?

Cvičnou kuchyň neplánujeme.

Zapravě na to zase není místo a

zadruhé v našem pojetí vzdělávání bych spíše podpořil všechny maminky a také vás, ať vaříte a učíte se doma, v nejideálnějším prostředí pro tuto činnost. Kde se to vytratilo?

Máte ještě nějaké nevyřčené sny týkající se naší školy, které byste chtěl někdy uskutečnit?

Samozřejmě bych si i já přál, vedle nových učeben, asi nejvíc tu tělocvičnu ... Jinak je ale pro mne prioritou radostná a rodinná atmosféra a promodlená kaple ...

Kdy se bude škola v Jaktarži stěhovat do budovy Mariana?

Tady ještě není jisté, zda se vůbec stěhovat bude. Zatím máme hotovou studii a rozpočet na stavební práce, které jsou velmi nákladné. Nejsou stanoveny podmínky budoucího soužití s Kongregací ... Tedy o všem se intenzivně jedná. Naším přáním to zatím je, ale k realizaci je cesta dlouhá ... Uskutečnitelný termín vidíme zahájení činnosti od září 2018.

Jsou prostory Mariana koupené, nebo pronajaté?

Majitelem Mariana je Kongregace Dcer Božské Lásky. My bychom zde byli v nájmu.

CO BYCH, KDYBYCH...

(Do říše fantazie putujeme s 5.A.)

Verča K.: Kdybych uměla létat, tak bych se na všechno dívala pěkně shora, létala bych si po celé Evropě a měla bych krásný pohled na krajinu a zvířata.

Nikola J.: Kdybych uměla létat, tak bych okřídčila i svou rodinu a letěli bychom na dovolenou. Tam bychom si užívali, koupali se v bazéně a jezdili na tobogánech.

Eliška Č.: Kdybych byla neviditelná, tak bych nebyla ráda. Víte proč? Nikdo by si mě nevnímal, nemohla bych si s nikým povídat ani se nechat obejmout od mamky a taťky.

Vojta S.: Kdybych byl vynálezcem, vytvořil bych loď, která jezdí po vodě, po souši a umí i létat. Taky bych vytvořil plášť, který může člověku pomáhat při požáru nebo ho může zneviditelnit, aby mohl podvádět v kasínu, ale musel bych být opatrný :)

Klárka M.: Kdybych rozuměla zvířecí řeči, povídala bych si s mým králíčkem, rozuměla bych koním a dalším zvířatům.

Tonda D.: Kdybych byl vynálezcem a dostal peníze, tak bych vynalezl umělá žebra a dal bych je suchozemské želvě, která by se stala první obojživelnou želvou na celém světě.

Vojta B.: Kdybych vyhrál milion, tak bych daroval půl milionu na charitu, opravil bych okna ve škole a zbytek bych si vzal domů.

Danek K.: Kdybych měl milion, koupil bych si karavan a vyjel bych na dovolenou na Moravu.

Vojta M.: Kdybych měl milion, tak bych si koupil auto a dům.

Verča B.: Kdybych vyhrála milion, koupila bych malinký dům, kde bych měla vlastní pokoj, a pořídila bych si mopsíka, který by měl vlastní křesílko a ležel by se mnou v posteli. A kdybych uměla létat? Jeeej, tak je snad jasné, že nebudu jezdit nějakým obyčejným autobusem do školy, ale jednoduše bych tam letěla :)

Maruška Š.: Kdybych vyhrála milion, tak bych si koupila notebook, mobil, kameru, oblečení, dům, auto a 200 000,- Kč bych darovala na útulky pro psy. A to je asi vše, protože bych musela zaplatit za jídlo a živobytí.

Andrea B.: Kdybych vyhrála milion, tak bych pomohla nemocným lidem a dětem bez domova.

MUSÍME SI POMÁHAT!!!

Šestáci odpovídali na otázku: **Komu a jak pomáhám?**
Jejich odpovědi pro nás mohou být zdrojem inspirace.

Dominik H.: vozím dřevo do sklepa, myju nádobí, vysávám dům, vysávám bazén, seču trávu na zahradě, poklízím králíky, ukládám pořezané dřevo

Míša P.: pomáhám mamce krmit zvířata, myju nádobí, pomáhám babičce mýt koupelnu a schody, utírám prach

Markéta Š.: utírám nádobí, pomáhám s vařením, hlídám sourozence, pomáhám na zahradě a babičce, chodím nakupovat, utírám prach a umývám koupelnu

Libuška T.: pomáhám babičce s nákupem a se slepicemi, s vynášením odpadků, sestru zkouším z učiva, tatkově pomáhám s výměnou kol u auta a s vozením dřeva, mamce na zahradě, s obědem a s nádobím

Markéta M.: myju nádobí, hlídám sourozence, pečů buchtu, pomáhám bráchovi s úkoly, zajdu s odpadky do kontejneru, vysávám, uklízím, vyzvedávám sestru ze školky

Štěpán S.: vyklízím a naklízím myčku, hlídám sourozence, každé ráno dělám snídani, půjčuju věci ve škole

Šimon N.: pomáhám tatkově v dílně, pomáhám s nádobím, pomáhám dědovi s poklizením dobytka, v lese při kácení, vybírání brambor, sekám trávník na zahradě, sbírám ovoce, pomáhám s údržbou domu a zemědělských strojů

Kristýna J.: točím s dědou med, uklízím, hlídám mladší sestru, babičce s plením zahrady, sklizením ovoce, uklízím auto a pomáhám při vaření

Pavel P.: utírám nádobí, vysávám, uklízím si pokoj, sbírám jablka a hrabu listů

Mirjam O.: myju nádobí, venčím psa, chodím nakupovat, uklízím, pomáhám vařit, sbírat houby, borůvky, jablka a jiné ovoce, sekám trávu

Emily B.: pomáhám mamce a babičce krájet jablka na kaši a křížaly, pomáhám mladší sestře ve škole, modlím se za školu, potěším smutné lidi

Josef C.: krmím včely, myju nádobí, pomáhám vyrábět a opravovat věci

Karel K.: někdy umývám nádobí, pomáhám nebo radím spolužákům ve třídě

Jirka V.: utírám prach, půjčuju věci, když někdo nemá, vysávám, uklízím, pomáhám se dřevem

Viktorka K.: pomáhám bratrovi s domácími úkoly, pomáhám babičce venčit psa, hlídám sestru

Tomáš V.: pomáhám rodičům – někdy je odvedu, vynesu koš, zapínám pračku, pustil jsem starou paní na lavičku

Martin Š.: pomáhám sestře s úkoly, pomáhám klukům z fotbalu, půjčuju Vaškovi pastelky

Franta V.: vysávám, utírám prach, drbu psa, půjčuju věci, pomáhám tatkově v lese se dřevem

Dominik R.: pomáhám se včelami, pomáhám na zahradě, s úklidem, se zvířaty

Vašek B.: umývám nádobí, pomáhám sestře s úkoly, sekám babičce trávu

Tomáš Š.: uklízím nádobí, sekám zahradu, půjčuju kamarádům věci

Johanka L.: vařím mamce kávu, pomáhám tatkově se šneky, půjčuju věci, přispívám na charitu

Adélka B.: pomáhám starým paním, půjčuju věci, pomáhám mamce uklízet

Marek B.: myju nádobí, nakupuju, uklízím, občas bílím stěnu, půjčuju věci

Katka B.: utírám doma nádobí, uklízím po morčatech, pomáhám mamce a tatkově na zahradě, masíruju tatkově záda, dělám rodičům kávu, peru ponožky

Kačka V.: utírám a umývám nádobí, vysávám, pomáhám s obědem, utírám prach

ROZHOVOR S PANÍ UČITELKOU MIROSLAVOU VÍCHOVOU

Jaké jsou vaše koníčky - kromě chemie a fyziky?

Mám hodně koníčků a věnuji se jim podle počasí. Když je hezky, trávím čas venku zahradničením nebo jedu na výlet. V případě škaredého počasí se věnuji mým pokojovým květinám, ručním pracím nebo surfuji na počítači. Ráda si též zajdu do kina na pěkný film, do divadla nebo si něco přečtu. Sleduji též dost často vědomostní soutěže a zajímám se o historii a architekturu.

Jak byste několika slovy popsala naši školu?

Naše škola je přesně taková, jak ji popisují webové stránky. Tedy je křesťanská, přívětivá, rodinná, bezpečná a já dodávám skvělá. Dobrou školu nedělají jen učitelé, ale i vedení a další zaměstnanci, kteří mezi sebou dobře spolupracují.

Umíte si sebe představit v nějakém jiném povolání? Ve kterém?

Nevím. Asi ne. Škola se mi dostala hodně pod kůži, cítím se v ní dobře a učím pořád ráda. V učení druhých objevuji stále nové výzvy a podněty, a to mě baví.

Proč jste dala přednost němčině před francouzštinou?

Francouzština byla moje studentská láska a ta v určitém věku většinou pohasíná. K němčině jsem se dostala až po revoluci, měla jsem výjimečnou možnost ji studovat, a tak jsem ji začala mít ráda.

V čem je učení na střední škole jiné než na základní?

Každý typ školy má svoje výhody i nevýhody. Začínala jsem na základní škole. Chtěla jsem si vyzkoušet, jestli zvládnu i střední školu. Nakonec jsem na obou a mám dojem, že se učení krásně doplňuje, že mám větší rozhled a že mě to tak i baví.

Máte radši fyziku, nebo chemii?

Chemii zbožňuji už od základní školy. Dobře se mi učila po celá moje studia. Do fyziky jsem pronikla, až když jsem ji učila, a později jsem si ji i oblíbila. Mám je ráda obě stejně a hrozně moc.

Za odpovědi děkuje Kamila Bennová

PŘEDSTAVUJE SE 4.A

S kým bys chtěl ztroskotat na osamělém ostrově? A proč zrovna s ním?

- Tonda B.: S Harrym Potterem.
Protože by mě naučil kouzlit, např. jak si změnit podobu.
- Patrik H.: S kouzelným skřítkem.
Protože by mi splnil každé přání, např. postavil by mi na ostrově luxusní hotel s aquaparkem.
- Anička H.: S Karlem Gottem.
Protože by mi tam zpíval písničky.
- Nela H.: S Pegasem.
Protože bych na něm mohla odletět.
- Zuzka H.: S drakem Bezzubkou.
Protože by mě mohla přenést zpátky domů.
- Helenka K.: S žábou Crazy Frog.
Protože by mě svezla na své neviditelné motorce, kamkoli bych chtěla.
- Eliška L.: Se psem Badym.
Protože by mě ochraňoval před divokýma zvířatama.
- Vojta M.: S kapitánem Amerikou.
Protože by mi dal jeho nezníčitelný štít.
- Markétka O.: S kocourem Ouškem.
Protože bych se stala kočkou a mohla s ním chytat myši.
- Míša R.: S drakem.
Protože když lítá, tak má velký přehled a každý den by mi ulovil rybu.
- Katka Š.: Se stádem kuřat.
Abych mohla každý den jedno sníst.
- Kamil V.: S Brumbálem.
Protože se ho všichni bojí.
- Eliška V.: S Hermionou.
Protože je to fajn holka a umí kouzlit.
- Amálka V.: S létajícím dinosaurem.
Protože by mě mohl odnést domů.

Z ČEHO MÁM STRACH NEBO OBAVU (Svěřují se žáci z 4.B)

Já se bojím zubaře, když mi má dávat plombu, protože stále slyším CVAK kleští a většinou tam strávíme až dvě hodiny. Všichni odcházíme s krvavou pusou, i když někdy ne. Když vycházíme z ordinace, tak už mě strach z kleští většinou přešel.
Evička P.

Bylo mi 5 let. Strašně rád jsem doma běhal. Jednou večer bylo sestře špatně a mamka mě poprosila, abych jí přinesl misku. Hned jsem pro ni běžel, cestou do pokoje jsem si rozsekl víčko o ostrou hranu židle. Taťka mě hned vzal a jel se mnou na pohotovost. Na pohotovosti jsme 2 hodiny čekali. Potom jsme šli na operační sál. Nevěděl jsem, co tam ti 2 doktoři s jehlou v ruce dělají. O půlnoci jsme se vrátili domů, ještě 3X jsme byli na kontrole a pak už na víčku nebylo nic vidět.
Tomášek Ch.

Mám strach z nemoci, že mně a sestře ujede autobus. Mám strach o svého mladšího brácha a z písemek.
Vojta Č.

Já se nejvíc bojím války, která nastává zatím v jiných zemích, a bojím se, že válka dosáhne až k nám. Války se bojím, protože když si představím, že nějací moji kamarádi nebo rodiče a rodina budou umírat nebo se už nevrátí, tak si říkám, že to bude hrozné, a myslím, že mám pravdu. Také se děším pomyšlení, že uvidím jiné umírající lidi, rozbourané budovy a vybuchování bomb, střelení z pistolí a všeho ostatního. Bojím se také lidí, kteří válku způsobují, a chtěla bych, aby dostali rozum nebo aby zasáhly země, které válku nechtějí, a abychom uměli pomoci uprchlíkům. Lituji lidi, u kterých už válka je, a jak jsem psala, chtěla bych, aby války skončily.
Anička S.

Malí pavouci mi vůbec nevadí a jsou pěkní, ale velkých pavouků a tarantulí se štítím. Když uvidím malé pavoučky, líbí se mi. Velké bych do ruky nevzala. Mohou kousnout, jsou jedovatí a oškliví.
Verča L.

Mám strach, když jdu do sklepa. Na schodech si musím roznout, protože mě jednou bratr vylekal. Když jsem byl malý, tak se mnou šli rodiče. Teď už takový strach nemám. Došáhnu si na vypínač a rožnu si sám. Čím jsem starší, tím se míň bojím. Je důležité, abych se učil strach překonávat.
Vašek T.

Tatínek mě objednal k zubaři na preventivní prohlídku. Našel nového zubaře a já měla obavy, co mi bude dělat. Měla jsem strach, ale kamarádky ve třídě mi držely palce. Dopadlo to dobře, pan doktor měl krásnou ordinaci a byl hezký. Provedl kontrolu zubů a ukázal mi, jak si je správně čistit. Dopadlo to dobře.
Peťka K.

KDY CHODÍM RÁD/A DO ŠKOLY? (Upřímní byli žáci 7.třídy.)

Do školy chodím ráda, když je na co se těšit. Když se má vyhlásit nějaká soutěž, když mám něco na srdci a chtěla bych to říct kamarádce, když už jsou napsané písemky a vyučování je volnější. (Ester S.)

Těším se, když vím, že ve škole nebude vše jako vždy. Když bude nějaká změna. Třeba jdeme ven nebo hrajeme hry. Zároveň se těším na spolužáky. Člověk nikdy neví, co hezkého s nimi může prožít. (Kristýna H.)

Když si zahrajeme fotbal nebo futsal, když jdeme běhat „Mariánky“. (Pavel Š.)

V pondělí, protože je tělocvik a rychle to uběhne. Taky v pátek – protože je poslední den školy v týdnu. (Barča J.)

Těším se, když je nějaký dobrý kroužek, když je výlet nebo nějaká akce. (Barča L.)

V pondělí se těším na tělocvik a v úterý na výtvarku. (Vašek T.)

Když mám kroužek „Tanec“, když hrajeme volejbal nebo když je dobrý oběd. (Sabina H.)

Do školy se těším, když je pěkné počasí a půjdeme o velké přestávce ven si zahrát volejbal. (Šárka G.)

Když je školní olympiáda, když jdeme na výlet, když je tělocvik a v pátek. (Prokop Z.)

Těším se na moje kamarádky. Také mě baví volejbal. Mám ráda pondělí, protože je keramika, a pátek, protože jsou tanečky. (Natálka V.)

Těším se do školy, když vím, že se nebudeme učit a budeme se dívat na filmy nebo dokumenty. (Lukáš M.)

Když je většina třídy nemocná, a tak se moc neučíme. Taky když máme nějaký supl nebo když vím, že budeme v tělocviku hrát fotbal. Taky když je MS v hokeji nebo fotbalu a máme češtinu nebo matematiku. Ještě když máme na supl pana školníka. (Ondra K.)

Do školy chodím ráda velmi často. Zvláště se těším ve dny, kdy je máše svatá, výlet, moje kamarádky jsou ve škole nebo je nějaká soutěž. (Markéta T.)

Moc se těším, když máme ve škole nějakou akci – výlety, kroužky, závody v běhu atd. Těším se na tělocvik, když cvičíme gymnastiku, a na kamarádky. (Bára Ř.)

A KDY NECHODÍM RÁD/A DO ŠKOLY?

Do školy nechodím ráda, když mě čeká písemka nebo zkoušení. Taky se netěším, když mám špatnou noc, jsem unavená a čekají mě náročné hodiny. (Ester S.)

Netěším se do školy, když se vzbudím uprostřed snu a nemohu ho dosnit.
(Kristýna H.)

Když mě někdo předchází den hodně naštve. (Pavel Š.)

Když máme hodně písemek nebo když třeba v dějepise hodně píšeme. Nebo když jsem po nemoci a musím hodně dopisovat. Taky se netěším, když jsou moje nejlepší kamarádky nemocné. (Barča J.)

Nejsem ráda, když je hnusné počasí, protože se mi nechce brzy vstávat, a když je těžká písemka. (Barča L.)

Do školy se netěším ve čtvrtek, protože máme dvě hodiny angličtiny, a v pondělí, protože se mi nechce vstávat. (Šárka G.)

Netěším se, když je fyzika nebo nějaká těžká písemka. Taky když mi není dobře.
(Šimon P.)

Když máme v tělocviku hodinu posilování. Nebo když máme písemku z těžkých předmětů. (Ondra K.)

Netěším se na čtvrtek – kvůli předmětům, taky na fyziku a písemky z češtiny.
(Jáchym K.)

Nechodím ráda do školy, když mám referát nebo písemku a mám od rána trauma. Taky když máme výtvarku, někdy tělocvik a fyziku. (Markéta T.)

KTERÉ CHVÍLE MÁM V RODINĚ NEJRADĚJI?

(Odpovídají žáci 8. třídy)

Nejraději mám chvíle, když jsme s rodinou spolu a o něčem hovoříme. V takových chvílích panuje klidná přátelská atmosféra, ve které je mír. (Franta B.)

Hmmm už cítím teplo, které se šíří pokojem od krbu až ke mně. Z kuchyně se line vůně šunko -sýrových šneků. Venku sice fouká ledový vítr, možná je příroda zabalená příkrývkou sněhu, ale naše rodina sedí v obývacím pokoji u krbu a všichni posloucháme, jak taťka čte. Každý držíme hrnek horké čokolády. Na tyhle chvíle určitě nezapomenu. (Anička B.)

Nejraději mám ve své rodině Vánoce. Je to hlavně kvůli tomu, že se seje celá rodina. Na Vánoce s babičkou, mamkou a tetou pečeme rozmanité druhy cukroví a perníčky. S dědou, taťkou a strýcem zdobíme stromeček. Rodina je pohromadě a to se nestává často. (Monika H.)

Miluju ty chvíle, kdy sedíme všichni v obýváku a povídáme si o škole, o maminčině práci nebo třeba o tom, že naše kočky pěkně rostou. Chvíle, které se někomu můžou zdát zcela běžné, např. když jdeme s celou rodinou na koupaliště. Tyto momenty mají nepopsatelně příjemnou atmosféru. Při nich si říkáme: „Jo, tohle je domov.“ (Lída R.)

Nejradši mám Vánoce. Stromeček svítí a cukroví voní přes celý dům. A já mám prázdniny. Nejlepší jsou ty chvíle, kdy celá rodina rozbaluje dárky. Nové tričko nebo nějaký ten peněží obnos vždy potěší. A potom večer se znovu všichni sejdeme u štědrovečerní večeře. Jak už jste mohli poznat, my máme Vánoce naopak. Když se 24. prosince ráno vzbudíme, sejdeme se u stromečku a rozbalíme dárky. A potom večer máme štědrovečerní večeři. Hrachová polévka a smažený obalovaný kapr s bramborovým salátem- to mi vždy zachutná. Vánoce jsou super. (Martin V.)

Mám nejraději, když se kdykoli spolu sejdeme celá rodina. Protože teď, když už jsme větší, moc se nevidíme. Buď se extrémně pohádáme, nebo si tyto chvíle náramně užijeme. Alespoň si uvědomím, že jsme stále rodina a máme se rádi. (Jindra D.)

Nejraději mám Vánoce. Když dům provoní cukroví, mandarinky a hlavně kapr. Miluju, když si všichni rozbalíme dárky a posloucháme koledy. (Petra M.)

Nejspíše Vánoce. Miluju pohodu a klid po celý Štědrý den. Když jsme všichni spolu u jednoho stolu. (Jenda W.)

Mám-li to brát systematicky, musím jít od začátku roku. Oslava taťkových narozenin nás nemine hned v lednu, takže máme ještě zbytky cukroví. Pak se koná oslava tetina svátku. To už je ke konci ledna, takže já se pomalu začínám těšit na moje narozeniny. Čokoládový dort a hromada dárků a samozřejmě dalšího zobání. Takovým zvykem už je, že na své narozeniny mám krásný výhled na nesměle vykukující hlavičky sněženek. Rychle skočím ke slavení Velikonoc. Mám tyhle svátky hodně ráda, protože jsme všichni spolu. A taky s nekonečnou řadou příbuzných, kteří si k nám jezdí pro barevná vejčička. Pak přichází květnová nálož. Inu, lidé se evidentně rádi rodí v květnu. Pak se dlouho nic neděje a je tady červenec. To jsou zase hromady jídla v můj prospěch a pro babičku se taky něco najde. Hned na začátku září slavíme mamčiny narozeniny. Pak jsou Dušičky. Listopad – to je hromada marcipánu na tisíc způsobů aneb narozeniny mojí sestřence. Nesmíme zapomenout na Mikuláše a hlavně na vánoční zdobení cukroví. A nakonec velkolepý silvestr následován Novým rokem s vepřovými koleny. Kdyby se mě tedy někdo zeptal, které chvíle s rodinou mám nejraději, odpovím, že tyhle. Plně radostí z toho, že jsme se zase ve zdraví sešli u jednoho stolu. (Benedikta R.)

ANKETA

Jaký je váš oblíbený sport a proč?

Já mám rád všechny sporty, protože ve všech vynikám stejně jako Jára Cimrman. (Pan školník)

Softball, protože to hrajeme ve skautu a je u toho sranda. (Zuzka P., 9.A)

Ragby, protože se tam mlátí. (Vojta M., 4.A)

Fotbal, protože je to nejlepší sport na světě. (Patrik H., 4.A)

Taekwondo, protože mě to baví cvičit. (Verča K., 5.A)

Hokej, protože český národní tým je velice silný. A protože San Jose Sharks je můj oblíbený hokejový tým. (Pavel P., 6.A)

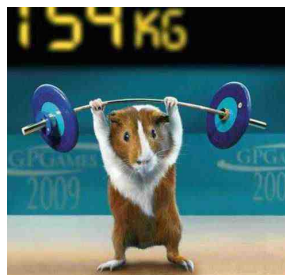
Nejradši mám plavání, protože rád plavu a jsem ve vodě. Protože jsem tak trochu lachtan. (Martin V., 8.A)

Ping-pong, protože mě to baví. (Jirka V., 6.A)

Baví mě fotbal, protože mě baví vyhrávat a hodně se při tom běhá. (Martin R., 9.A)

Sportovní gymnastika. Když jsem byla malá, byl tento kroužek můj nejoblíbenější a mám ho ráda dodnes. (Marie Č., uč.)

Dotazovala se Magda Černá

ČEHO CHCI V ŽIVOTĚ DOSÁHNOUT?

(Krátká zamyšlení devátáků)

Když si představím, že mi třeba doktoři řeknou, že mám ještě týden a potom odejdu z tohoto světa, tak bych určitě začala přemýšlet nad tím, jestli jsem ten svůj život žila naplno, nebo jsem ho spíše promarnila. Chtěla bych si říct: „Jo, ten můj život stál za to. Udělala jsem nespočet dobrých skutků, seznámila jsem se s hromadou lidí, čas jsem nemarnila blbostmi, nebyla jsem lenivá, nebála jsem se nových věcí.“ Ale hlavně bych na konci své životní cesty chtěla, abych své rodině nebyla lhostejná. Chtěla bych být stejná jako moje babička. Kdykoli za ní přijedu, tak má radost. Přivítá mě s otevřenou náručí a prostřeným stolem.

Lucka O.

Chtěla bych být zkrátka lepší člověk – naučit se, jak potlačovat špatné vlastnosti a rozvíjet ty dobré. Jak být spravedlivý a zodpovědný člověk, ale neztratit veškerý smysl pro humor. Jak být správným rodičem, ne příliš přísným, ale ani příliš tolerantním. Taky bych toho chtěla vědět co nejvíc, přečíst tolik knih, kolik bych jen zvládla, a naučit se hrát na víc nástrojů. K čemu jsou vám peníze, když je nemáte s kým utracet? Proto bych se chtěla raději obklopit milujícími kamarády, kteří by se mnou vydrželi pěkných pár let. Pak už by mi k absolutnímu štěstí chyběla jen jedna věc – upřímný vztah k Bohu.

Andrea L.

Asi to bude znít jako klišé, ale chtěla bych dělat to, co mě baví, mít vlastní byteček s výhledem do ulic, zahradu a na ní pěstovat dýně nebo borůvky a levanduli. Jednou si koupit psa, založit rodinu a psát knížky. Nikdy úplně nepřestat být tak trochu blázen. A taky bych chtěla hodně cestovat, založit továrnu na čokoládu a dokončit studium.

Kamila B.

V životě bych chtěla hodně věcí, ale můj největší cíl je být šťastná. Dělat to, co miluju, žít pro to, co mám skutečně ráda. Na prvním místě je to rodina. Mít milujícího manžela a hodně dětí, které budou ostatním přinášet radost.

Kristýna K.

Chci v životě dosáhnout hned několika důležitých věcí. Chci mít rodinu, lásku, sebeúctu, kamarády a taky pevnou víru, bez které nic nedokážeme. Důležitá je taky dobrá práce, která vás baví a je i dobře zaplacená. Já bych chtěla být učitelka. Děti mají radost z maličkostí a to člověku vždy dodá energii a úsměv na tváři.

Bety Š.

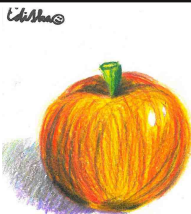
Když jsme byli ve Staré Vsi, četla jsem tam úžasné citáty. „Chcete Boha rozesmát? Řekněte mu své plány.“ A další citát. „Moc se strachuješ. Vždyť já jsem s tebou. Bůh.“ Myslím, že přesně tyto citáty jsou klíčem ke smyslu života. Není důvod dělat si obrovské plány, které možná stejně neuskutečníme. Nemá smysl se pořád jenom za něčím hnát, protože potom bychom toho mohli litovat. Já mám tedy už svůj cíl jasný. Chtěla bych žít každý den tak, jako by to byl celý můj život. Usínat s dobrým pocitem naplnění a ráno opět vstávat s vědomím, že je přede mnou další den, který můžu využít podle libosti, a záleží jenom na mně, jestli dobře, nebo ne.

Katka G.

Výtvarný kroužek v Opavě

Anna Štefunková 3.B

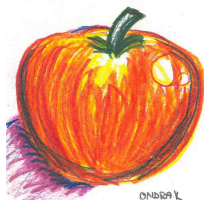
Edita Tesařová, 3.B

Marián Žák, 3.B

Matouš Demel, 2.B

Ondra Kakalejčík, 5.B

Jakub Hendrych, 3.B

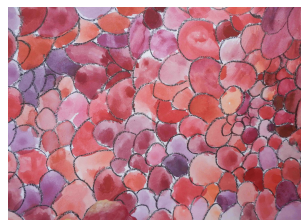
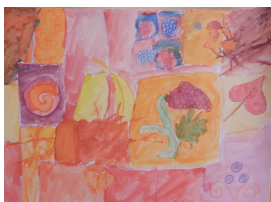
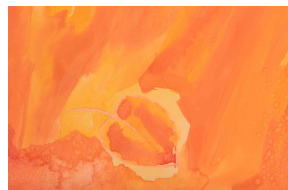
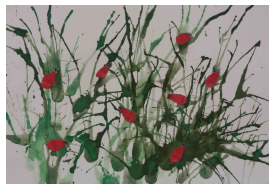

Kristýna Vlková, 3.B

Nikola Lukášová, 3.B

2.A, 3.A

1.A

4.A - čtenáři

Prvňáci

Obrázky podzimních květin (Výtvarná výchova)

Tereza Víchová, 8.A

Šimon Nevola, 6.A

Barbora Jelonková, 7.A

Kateřina Vichová, 6.A

Šárka Gebauerová, 7.A

Pavel Šimeček, 7.A

Barbora Laifertová, 7.A

Tomáš Černý, 7.A

Magdaléna Halfarová, 3.B